ผนวก ก

การอยู่ดีกินดีของคนในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

(ปฏิญญาแห่งความหวัง จากครรภ์ถึงเชิงตะกอน)

ดู ภาค ๒๐ และเชิงอรรถที่ ๖

เมื่อผมอยู่ในครรภ์ของแม่ ผมอยากให้แม่ได้กินอาหารถูกหลักโภชนาการ และได้รับการเอาใจใส่ด้านสวัสดิการแม่และเด็ก

ผมไม่ต้องการมีพี่น้องมากเกินไปอย่างที่พ่อแม่ผมมีมา และผมไม่อยากให้แม่มีน้องกระชั้นชิดกับผมเกินไปนัก

แม่กับพ่อผมจะแต่งงานกันตามประเพณีหรือไม่ ไม่สำคัญ ที่สำคัญคือแม่กับพ่อต้องอยู่ร่วมกัน และไม่ทะเลาะกันบ่อยๆ

ในระยะ ๖-๗ ปีแรกหลังจากที่ผมเกิดมา ผมอยากให้แม่กับผมได้กินอาหารที่ถูกหลักโภชนาการ เพราะเป็นระยะที่ร่างกายและสมองของผมเติบโตขึ้น และเป็นระยะที่จะส่งผลดีผลร้ายให้ผมในอนาคต

ผมต้องการไปโรงเรียน และอยากให้มีสถานที่เรียนใกล้บ้านสำหรับผมได้เรียนหนังสือด้วย แล้วเรียนรู้วิชาที่จำเป็นทั้งด้านทักษะและวิชาการ กับให้โรงเรียนสอนผมถึงสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมของผม ถ้าเป็นไปได้ ผมเรียนเก่ง ไม่ได้ต่อขั้นสูงๆ ก็ขอให้มีโอกาสเรียนได้สูงที่สุด

เมื่อออกจากโรงเรียน ผมต้องการทำงานเลี้ยงชีพ และงานที่ควรจะทำนั้นให้พอที่จะรู้สึกว่าผมได้ทำประโยชน์แก่คนอื่น

บ้านเมืองที่ผมอยู่ควรจะมีชื่อเสียง มีความสงบเรียบร้อย ปลอดภัย และพวกเราได้รู้กฎหมายที่ผ่านมาทางประชาธิปไตย

บ้านเมืองเราควรจะมีความสัมพันธ์อันดีกับประเทศใกล้เคียง และของเรากับต่างประเทศ เพราะจะทำให้เรียนรู้วิชาการด้านปัญญาและด้านอาชีพจากมนุษย์ทั่วโลก กับเราจะได้มีทุนจากต่างประเทศมาช่วยเราพัฒนา

บ้านเมืองของเราสิ่งสิ้นเปลืองที่ผมทำขึ้นหรือที่เป็นเงินภาษีผมทำขึ้นไม่ทดต่อประเทศ ควรใช้เท่าที่ควรจะเป็นประโยชน์ต่อผม

ถ้าผมเป็นชาวนา ผมก็อยากมีที่ดินของผมเป็นกรรมสิทธิ์ และมีช่องทางที่จะกู้ยืมเงินลงทุน ได้ใช้ปุ๋ยและพันธุ์พืชดีๆ เพาะปลูก ได้ตลาดดีๆ และระบบชลประทานสำหรับไร่นาของผม

ถ้าผมเป็นชาวเมือง ทำงานรับจ้างเขา ผมก็อยากมีหุ้นส่วนในงานที่ผมทำ และมีสิทธิในการต่อรองในวงงานหรือบริษัทที่ผมทำอยู่

ในบ้านที่เป็นครอบครัว ผมอยากจะได้อ่านหนังสือพิมพ์ถูกๆ หนังสือเล่มถูกๆ มีวิทยุฟัง มีโทรทัศน์ดู (แต่ไม่อยากฟังหรือดูโฆษณามากเกินไปนัก)

ผมอยากมีสุขภาพแข็งแรง และหวังว่ารัฐบาลจะจัดให้มีบริการอนามัยป้องกันโรคระบาดฟรี และมีบริการรักษาโรคราคาถูก และเรียกหาได้ง่าย

ผมหวังว่าจะมีเวลาพักผ่อนเป็นของตนเองบ้าง จะได้มีความสุขร่วมกับครอบครัวผม ถ้าอยากไปเที่ยวสวน ก็ไปได้ อยากดูลิเกหรือภาพยนตร์ต่างๆ ก็ได้ชม อยากไปงานวัด งานวัฒนธรรม ก็ได้ไปเที่ยว

ผมจำเป็นต้องมีอากาศบริสุทธิ์ไม่มีมลพิษ และเครื่องอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน

ผมอยากได้ร่วมมือเป็นสมาคมกับเพื่อนฝูง จะได้ช่วยกันเหลือเกื้อ แต่เท่าที่ความจำเป็น

ผมจำเป็นต้องมีโอกาสได้ร่วมงานของชุมชนที่ผมอาศัยอยู่ และสามารถมีปากมีเสียงในการกำหนดชอบของบ้านเมืองท่าน เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองในประเทศของผม

เมื่อผมก็ควรมีโอกาสอย่างเดียวกับผม และเราทั้งสองคนควรได้รับความรู้และทราบวิธีการวางแผนครอบครัว

พอผมแก่ลง บ้านเมืองก็ควรจะให้บริการทางการเงิน และสังคมสงเคราะห์แก่ผม เพราะผมก็ได้ออกเงินบำรุงมาตลอด

เมื่อผมตายแล้ว และเผชิญมีทรัพย์สมบัติเหลืออยู่ ผมอยากให้รัฐบาลแบ่งให้เมียผมไว้พอกิน แล้วเอาที่เหลือไปทำประโยชน์ให้คนอื่นได้อยู่ดีกินดีต่อไป

นี่แหละคือความหมายวันแท้จริงแห่งชีวิต นี่แหละคือการพัฒนาเพื่อประโยชน์ของทุกคน.

Footnotes + References – เหมือนเขาภาษาอังกฤษ.